

IR-XIV.432.2.130.2021

Kielce, dnia 26 maja 2021 r.

DECYZJA nr 96/21

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

z dnia 26 maja 2021 r.

w sprawie nadpłaty dofinansowania

podjęta przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020:

w składzie:

- 1) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 i § 2 pkt 1, art. 74a, art. 75 § 4a, art. 207 i 210 § 1, 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), w związku z art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a i art. 67 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305), art. 6 i art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668, z późn. zm.),

w sprawie wszczętej na wniosek, dotyczącej:

stwierdzenia spółce ... kwoty nadpłaty w ramach dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pomniejszonego we wnioskach o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i RPSW.02.05.00-26-...,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 26 maja 2021 r.

orzeka:

odmawia spółce ... stwierdzenia kwoty nadpłaty w wysokości: **125 096,40 zł** (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćdziesiąt sześć złotych, 40/100).

UZASADNIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą”, zawarła w dniu w dniu .... 2017 r. ze spółką ..., zwaną dalej „Beneficjentem”, umowę nr RPSW.02.05.00-26-... o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... pn.: „...”, na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości ... zł.

W oparciu o zatwierdzony w dniu 11 maja 2018 r. wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... Instytucja Zarządzająca w dniu 21 maja 2018 r. przekazała Beneficjentowi wnioskowaną płatność zaliczkową w kwocie środków EFRR: 708 879,60 zł. W dniu 20 sierpnia 2018 r. Beneficjent przedłożył do Instytucji Zarządzającej wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..., którego celem było rozliczenie wydatkowanej kwoty: 815 771,56 zł, w tym płatności zaliczkowej w wysokości 100% przekazanej transzy tj. 708 879,60 zł. Następnie, w dniu 31 sierpnia 2018 r. Beneficjent przekazał wniosek o płatność końcową nr RPSW.02.05.00-26-..., którego celem było rozliczenie wydatkowanej kwoty: 18 204,44 zł.

W związku z powyższym oraz koniecznością dokonania kontroli prawidłowości poniesienia wydatków w ramach ww. wniosków o płatność oraz zgodnie z postanowieniami § 12 umowy o dofinansowanie, Instytucja Zarządzająca dokonała w miejscu realizacji projektu w dniu 7 listopada 2018 r. kontroli końcowej realizacji projektu. W wyniku ww. kontroli Instytucja Zarządzająca w dniu 8 lutego 2019 r. przygotowała ostateczną wersję Informacji Pokontrolnej oznaczonej nr 127/N/II/RPO/2018/P z kontroli końcowej realizacji projektu, w której podtrzymała ustalenia w zakresie stwierdzenia następującego naruszenia:

„W ramach przeprowadzonego postępowania na dostawę i uruchomienie wielozadaniowego ..., stwierdzono, że doszło do naruszenia zasady konkurencyjności **z tytułu dokonania istotnych zmian postanowień zawartej umowy w sprawie zamówienia w stosunku do treści oferty poprzez wydłużenie terminu wykonania przedmiotu umowy** z dn. 25.05.2018 r. do 06.07.2018 r. w związku z zawarciem Aneksu nr 1 z dnia 25.05.2018 r., co stanowi naruszenie sekcji 6.5.2 pkt. 22) Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 z dnia 19.07.2017 r.”

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 143 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1303/2013”, oraz art. 9 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie warunków obniżania wartości korekt finansowych oraz wydatków poniesionych nieprawidłowo związanych z udzielaniem zamówień (Dz. U. poz. 200, z późn. zm.) ustaliła wysokość wymierzonej korekty finansowej w następujący sposób:

$$W_p = W\% \times W_{kw},$$

$259\,715,25\text{ zł} = 25\% \times 1\,038\,860,98\text{ zł}$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Wp – wartość pomniejszenia,

Wkw – wartość faktycznie poniesionych wydatków kwalifikowalnych dla danego zamówienia (wydatek przedstawiony do refundacji we wniosku nr RPSW.02.05.00-26-...),

W% – stawka procentowa – 25% wskazana w pkt. 28 załącznika do rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 22 lutego 2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 615) pod nazwą Stawki procentowe przy obniżeniu wartości korekt finansowych i pomniejszeń dla poszczególnych kategorii nieprawidłowości indywidualnych z tytułu dokonaniu istotnych zmian postanowień zawartej umowy w sprawie zamówienia w stosunku do treści oferty.

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i 78% poziom dofinansowania, korekta wydatków kwalifikowalnych w związku ze stwierdzoną nieprawidłowością indywidualną ujętą we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... wyniosła: $259\,715,25\text{ zł} * 78\% = 202\,577,90\text{ zł}$.

W związku z ww. wynikami kontroli końcowej projektu Instytucja Zarządzająca dokonała pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych ujętych przez Beneficjenta w niezatwierdzonym wniosku o płatność pośrednią nr RPSW.02.05.00-26-... oraz dokonała zatwierdzenia rozliczenia końcowego wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... W pismach znak: EFRR-V.433.2.5....4.2019.KK z dn. 22 lutego 2019 r. oraz znak: EFRR-V.433.2.5....5.2019.KK z dnia 22 lutego 2019 r. Instytucja Zarządzająca poinformowała Beneficjenta, iż wskutek pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność w końcowym rozliczeniu projektu w ramach wniosku o płatność końcową zaistniała nierozliczona kwota płatności zaliczkowej ze środków EFRR w wysokości: 77 481,50 zł, podlegająca zwrotowi wraz z odsetkami, zgodnie z zapisami umowy o dofinansowanie. Beneficjent po otrzymaniu pisemnego wezwania, zgodnie z art. 207 ust.8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305), zwanej dalej „u.f.p.”, nie dokonał zwrotu ww. środków nierozliczonej płatności zaliczkowej, a co za tym idzie zostało wszczęte postępowanie administracyjne zakończone wydaniem w dniu 04.09.2019 r. ostatecznej decyzji nr RPSW.IZ.UMWSW.02.05.00-26-... określającej przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz termin od którego naliczane są odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, zwanej dalej „decyzją o zwrocie”.

Beneficjent został więc zobowiązany na mocy ww. decyzji ostatecznej do zwrotu środków nierozliczonej płatności zaliczkowej w łącznej kwocie dofinansowania: 77 481,50 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Na skutek skargi Beneficjenta, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach wydał wyrok z dnia ... 2019 r., sygn. akt I SA/Ke ..., zwany dalej „wyrokiem WSA”, którym w całości uchylił decyzję o zwrocie. Od wyroku WSA, Instytucja Zarządzająca w dniu 19 lutego 2020 r. wniosła skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego, którą zaskarżyła w całości wyrok WSA.

W związku z powyższym wyrok WSA jest nieprawomocny, aż do czasu rozpatrzenia ww. skargi kasacyjnej, złożonej przez Instytucję Zarządzającą.

W dniu 26 lutego 2021 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek Beneficjenta z dnia 24 lutego 2021 r., w którym Beneficjent zawniósł o stwierdzenie kwoty nadpłaty wynikającej z błędnie skorygowanych przez Instytucję Zarządzającą wniosków o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i RPSW.02.05.00-26-..., rozliczających udzieloną płatność zaliczkową. We wniosku Beneficjent

stwierdził, że kwota nałożonej korekty finansowej w wysokości 125 096,40 zł została przez Instytucję Zarządzającą skorygowana wnioskiem rozliczającym zaliczkę i wnioskiem o płatność końcową, który również rozliczał zaliczkę, a takie działanie jest niezgodne z sekcją 6.2.2 dokumentu pn. „Wytyczne w zakresie sposobu korygowania i odzyskiwania nieprawidłowych wydatków oraz zgłaszania nieprawidłowości w ramach programów operacyjnych polityki spójności na lata 2014-2020”. Zdaniem Beneficjenta w przypadku wniosków o płatność rozliczających udzielone płatności zaliczkowe, w których stwierdzono wydatki obciążone nieprawidłowością, w przypadku braku zgody Beneficjenta co do wystąpienia nieprawidłowości, Instytucja Zarządzająca powinna wypłacić należne środki dofinansowania i dopiero żądać ich zwrotu. Następnie, Beneficjent zauważył, że wyrokiem WSA została uchylona zaskarżona decyzja o zwrocie i w uzasadnieniu tego wyroku wskazano, iż Instytucja Zarządzająca w sposób niezasadny nałożyła korektę finansową na Beneficjenta. Zdaniem Beneficjenta oczywistym staje się fakt, że po takim wyroku sądowym kwota wynikająca z wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, która to została pomniejszona w tym wniosku o płatność, stanowi teraz kwotę nadpłaty.

Następnie Beneficjent wskazał, że niezależnie od faktu czy dokonane przez Instytucję Zarządzającą pomniejszenie wydatków we wnioskach o płatność zostało dokonane w sposób uprawniony i prawidłowy, to jednoznacznie można stwierdzić, iż odpadła przesłanka nakazująca skorygowanie tych wniosków o płatność i zatrzymanie pozostałej kwoty do wypłaty w wysokości 125 096,40 zł, ponieważ: *„Decyzja uznająca, że doszło do przedmiotowego naruszenia o znamionach nieprawidłowości i skutkująca nałożeniem korekty finansowej została nie tylko uchylona, ale Sąd rozstrzygnął, że nie było przesłanek do nałożenia tej korekty.”*

Ponadto, Beneficjent wskazał, że w przedmiotowej sprawie zasadne jest skorzystanie z instytucji zwrotu nadpłaty przewidzianej w dziale III Ordynacji podatkowej, ponieważ kwota do zwrotu w wysokości 125 096,40 zł została określona w trybie bezdecyzyjnym w drodze zaleceń z ostatecznej Informacji pokontrolnej, a następnie w drodze korekty wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, a co za tym idzie Beneficjent, który wykonał takie polecenie, nie powinien być w gorszym położeniu niż ten, który polecenia nie wykonał.

Beneficjent zauważył również, że: *„W ocenie wnioskodawcy najpóźniej z chwilą, gdy WSA w Kielcach uznał, że nie ma podstaw do nałożenia przedmiotowej korekty finansowej, a żądanie kwoty jej zwrotu jest bezpodstawne, bezpodstawne stało się również wstrzymywanie wypłaty środków związanych z tą korektą finansową, a które wynikają z niewłaściwie skorygowanego przez IZ wniosku o płatność, w którym wydatki te były rozliczane.”*

Instytucja Zarządzająca w dniu 25 marca 2021 r. stosownie do postanowień art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „k.p.a.”, sporządziła zawiadomienie znak: IR-XIV.432.2.130.2021 o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w przedmiocie określenia kwoty nadpłaty w ramach dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pomniejszonego we wnioskach o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i RPSW.02.05.00-26-... .

W terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju. Jednocześnie w zawiadomieniu, Beneficjent został poinformowany o uprawnieniach przysługujących na podstawie art. 15zzzzzn pkt 1-2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych

oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, z późn. zm.). Ponadto, w zawiadomieniu z uwagi na konieczność doręczenia tego pisma oraz umożliwienia Beneficjentowi wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. poinformowano Beneficjenta o wyznaczeniu nowego terminu załatwienia przedmiotowej sprawy. Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 2 kwietnia 2021 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie wniósł uwag czy zastrzeżeń i nie skorzystał z prawa wglądu w akta prowadzonego postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym, zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 75 § 4a, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”, wydania przez Instytucję Zarządzającą odpowiedniej decyzji w przedmiocie stwierdzenia kwoty nadpłaty środków dofinansowania.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Na podstawie art. 67 ust. 1 w związku z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735) i odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p. organami pierwszej instancji właściwymi do wydawania decyzji w odniesieniu do należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich, są instytucje zarządzające. Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), instytucją zarządzającą jest zarząd województwa.

Na podstawie art. 75 § 4a Ordynacji podatkowej w decyzji stwierdzającej nadpłatę organ podatkowy określa wysokość zobowiązania podatkowego w prawidłowej wysokości w takim zakresie, w jakim powstanie nadpłaty jest związane ze zmianą wysokości zobowiązania podatkowego, a w zakresie, w jakim wniosek jest niezasadny, organ odmawia stwierdzenia nadpłaty.

Zgodnie z art. 207 Ordynacji podatkowej organ podatkowy orzeka w sprawie w drodze decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty albo w inny sposób kończy postępowanie w danej instancji.

Na wstępie należy przypomnieć, że wyrok WSA **jest nieprawomocny** w rozumieniu art. 168 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej „p.p.s.a.”, ponieważ Instytucja Zarządzająca wniosła od niego skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Oznacza to, że wyrok WSA nie wywołuje skutków prawnych w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji o zwrocie, która ma przymiot ostateczności w rozumieniu art. 16 § 1 k.p.a.

Z mocy art. 152 § 1 p.p.s.a. wyrok WSA wywarł jedynie skutek w postaci tymczasowego wstrzymania skutków prawnych decyzji o zwrocie tj. skutków dotyczących ewentualnego postępowania egzekucyjnego. Do czasu jego uprawomocnienia nie wywołuje jednak skutku wyrażonego w art. 153 p.p.s.a., a zatem nie wiąże Instytucji Zarządzającej ani w zakresie zawartej w nim oceny prawnej, ani wskazań co do dalszego postępowania (por. Dauter B., Kabat A., Niezgódka-Medek M., Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, opubl: LEX/el. 2019).

Następnie, zgodnie z treścią art. 110 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej.

Wobec tego pozostają w mocy ustalenia Instytucji Zarządzającej co do zaistnienia nieprawidłowości stwierdzonej korektą finansową i decyzją o zwrocie, a także skutków prawnych, które się z tym wiążą. W związku z czym decyzja o zwrocie pozostaje w mocy.

Bezzasadne jest zatem stanowisko Beneficjenta, że wskutek wydania wyroku WSA, odpadła przesłanka nakazująca skorygowanie wniosków o płatność i zatrzymanie płatności refundacyjnej w łącznej wysokości 125 096,40 zł. Decyzja o zwrocie wciąż pozostaje w mocy do czasu jej ewentualnego uchylecia prawomocnym wyrokiem sądowym, a wyrok WSA takiego przymiotu na dzień składania i rozpatrywania wniosku o stwierdzenia nadpłaty nie posiadał. Ponadto za całkowicie bezzasadny należy również uznać argument Beneficjenta, że wstrzymywanie wypłaty środków dofinansowania związanych z korektą finansową jest bezpodstawne od dnia wydania wyroku WSA, ponieważ jak już to omówiono powyżej wyrok WSA jest nieprawomocny, nie wywołuje skutków prawnych w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji o zwrocie.

Następnie, Instytucja Zarządzająca odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta w zakresie kwestii prawidłowości pomniejszenia wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..., mając na uwadze przywołane zapisy sekcji 6.2.2 pkt 8 *Wytycznych w zakresie sposobu korygowania i odzyskiwania nieprawidłowych wydatków oraz zgłaszania nieprawidłowości w ramach programów operacyjnych polityki spójności na lata 2014-2020*, zwanych dalej „Wytycznymi ws. korygowania”, stwierdza, że sposób postępowania w sytuacji stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej regulują przede wszystkim przepisy prawa, tj. art. 24 ust. 9 ustawy wdrożeniowej, oraz następnie art. 207 ust. 8 u.f.p.

W treści art. 24 ust. 9 ustawy wdrożeniowej dokonano podziału na stwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej przed zatwierdzeniem wniosku o płatność oraz po jego zatwierdzeniu. W przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej przed zatwierdzeniem wniosku o płatność (vide: art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej) instytucja zatwierdzająca wniosek o płatność **dokonyuje pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych** ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta o kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo.

Natomiast, w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej w uprzednio zatwierdzonym wniosku o płatność (vide: art. 24 ust. 9 pkt 2 ustawy wdrożeniowej), instytucja zarządzająca **nakłada korektę finansową oraz wszczyna procedurę odzyskiwania od beneficjenta kwoty współfinansowania UE w wysokości odpowiadającej wartości korekty finansowej, zgodnie z art. 207 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.**

W związku z powyższym należy wskazać, że jak wynika z omówionej regulacji prawnej w sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości indywidualnej przed zatwierdzeniem wniosku o płatność ustawodawca w sposób wyraźny i precyzyjny wskazał, że instytucja zarządzająca zobowiązana jest do pomniejszenia wydatków we wniosku o płatność związanych z nieprawidłowością, a pomniejszenie to nie jest warunkowane otrzymaniem zgody od Beneficjenta.

Dopiero w sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości indywidualnej w uprzednio zatwierdzonym wniosku o płatność, zastosowanie znalazłaby procedura odzyskiwania środków regulowana przepisami art. 207 ustawy o finansach publicznych, w której znaczenia nabrałaby zgoda Beneficjenta.

Z analizy powyższych przepisów prawa płynie wniosek, że ustawodawca w sposób wyraźny uzależnił sposób działania w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości od momentu jej stwierdzenia i jednocześnie nie dokonał żadnego wyłączenia od stosowania tej reguły w przypadku płatności dofinansowania w formie zaliczki.

W analizowanym przypadku wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... należy wskazać, że Beneficjent składając w dniu 20 sierpnia 2018 r. ten wniosek po raz pierwszy zakwalifikował go jako „wniosek rozliczający zaliczkę” i ujął w nim wydatki kwalifikowalne do rozliczenia w kwocie: 1 045 860,98 zł, w tym dofinansowanie: 815 771,56 zł. W kolejnych wersjach tego wniosku o płatność korygowanych przez Beneficjenta w trakcie trwania procesu jego weryfikacji, w tym również i w wersji nr 5 tego wniosku, Beneficjent sukcesywnie zaznaczał pole „wniosek rozliczający zaliczkę” tj. kwalifikował go jako wniosek rozliczający zaliczkę. Dodatkowo, z uwagi na wysokość przekazanej zaliczki w wysokości: 708 879,60 zł oraz poniesienie kwoty dofinansowania na wysokość: 815 771,56 zł, Beneficjent skorygował pole „refundacja” i wskazał kwotę wnioskowanej refundacji w wysokości: 106 891,96 zł. Następnie, w dniu 31 sierpnia 2018 r. Beneficjent przekazał wniosek o płatność końcową nr RPSW.02.05.00-26-... na kwotę ujętego do rozliczenia dofinansowania z EFRR w wysokości: 18 204,44 zł.

Przypomnieć należy, że opisana wyżej nieprawidłowość została stwierdzona w Informacji pokontrolnej z dnia 8 lutego 2019 r. Na tą datę wnioski o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i nr RPSW.02.05.00-26-... nie były jeszcze zatwierdzone.

Nie ulega wątpliwości w analizowanym przypadku, że nieprawidłowość ta została stwierdzona przed zatwierdzeniem ww. wniosków o płatność, w trakcie trwania ich weryfikacji. Instytucja Zarządzająca dokonała pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... zgodnie z zaleceniami zawartymi w ww. ostatecznej Informacji pokontrolnej. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca **pomniejszyła wydatki kwalifikowalne przed zatwierdzeniem tego wniosku** i stwierdziła, że wynoszą one po pomniejszeniu 786 145,73 zł, w tym dofinansowanie: 613 193,66 zł. Mając na uwadze fakt, że nieprawidłowość wykryta została przed zatwierdzeniem wniosku o płatność oraz jej wysokość wynosi 202 577,90 zł pomniejszono więc płatność refundacyjną w całości tj. pomniejszono kwotę ujętego we wniosku przed pomniejszeniem dofinansowania w wysokości 815 771,56 zł o kwotę pomniejszenia w wysokości: 202 577,90 zł i stwierdzono rozliczenie dofinansowania na kwotę 613 193,66 zł. Mając na uwadze, że wniosek ten był zakwalifikowany również jako rozliczający zaliczkę przekazaną uprzednio w wysokości dofinansowania: 708 879,60 zł, stwierdzono nierozliczoną płatność zaliczkową w kwocie: 95 685,94 zł (tj. 708 879,60 zł – 613 193,66 zł), a co za tym idzie wnioskowana refundacja nie była zasadna i w całości została pomniejszona.

Zatwierdzenie wniosku o płatność oznacza, że na etapie weryfikacji uprzednio poniesionych przez Beneficjenta wydatków Instytucja Zarządzająca nie stwierdziła uchybień czy nieprawidłowości. Dokumenty rozliczające udzieloną zaliczkę Beneficjent przedstawia dopiero na etapie procesu rozliczenia płatności zaliczkowej. Dopiero wtedy Instytucja Zarządzająca ma możliwość zweryfikowania dokumentów i zatwierdzenia obejmującego ich wniosku o płatność. Tylko takie zatwierdzenie ma więc znaczenie na gruncie przepisów art. 24 ust. 9 ustawy wdrożeniowej.

W tym miejscu należy więc ponownie posłużyć się treścią art. 24 ust. 9 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, mówiącym o konieczności odzyskiwania środków przy zastosowaniu art. 207 ustawy o finansach publicznych w uprzednio zatwierdzonym wniosku o płatność. W analizowanym przykładzie bez wątpliwości jest fakt, że nieprawidłowość została wykryta w jeszcze niezatwierdzonym wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..., a co za tym idzie pierwszeństwo zastosowania miała

bezsprzecznie procedura pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych. Ponownie należy zaznaczyć, że przepis art. 24 ust. 9 ustawy wdrożeniowej mówiąc o pomniejszeniu wydatków nie dokonuje żadnych wyłączeń czy wyłączości stosowania tej metody tylko dla płatności refundacyjnych.

Analogiczna sytuacja dotyczyła również wniosku o płatność końcową nr RPSW.02.05.00-26-..., który został złożony do weryfikacji na kwotę wydatków kwalifikowalnych 23 339,02 zł, w tym dofinansowanie: 18 204,44 zł. Mając na uwadze fakt, że po pomniejszeniu poprzedniego wniosku o płatność pozostała do rozliczenia kwota zaliczki w wysokości: 95 685,94 zł, a zgodnie z zapisami § 9 umowy o dofinansowanie wszystkie płatności zaliczkowe powinny być rozliczone w 100% w terminie nie późniejszym niż termin złożenia wniosku o płatność końcową, pod rygorem sankcji odsetkowych, ww. wniosek o płatność końcową został również zakwalifikowany jako wniosek o płatność rozliczający zaliczkę. W przypadku niezakwalifikowania tego wniosku jako wniosku rozliczający zaliczkę Beneficjent zobowiązany byłby do zapłaty odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych od całej kwoty nierozliczonej zaliczki tj. od kwoty: 95 685,94 zł. W związku z czym takie działanie było bezspornie na korzyść Beneficjenta. Następnie należy wskazać, że kwota rozliczanego dofinansowania we wniosku o płatność końcową w wysokości 18 204,44 zł nie pozwalała na rozliczenie całości pozostającej do rozliczenia płatności zaliczkowej w kwocie: 95 685,94 zł, a co za tym idzie w wyniku weryfikacji tego wniosku o płatność **stwierdzono nierozliczenie płatności zaliczkowej na kwotę: 77 481,50 zł.**

Weryfikacja wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i wniosku o płatność końcową nr RPSW.02.05.00-26-... została zakończona w tym samym dniu tj. 21 lutego 2019 r. poprzez ich zatwierdzenie. **Nieprawidłowość została więc stwierdzona w ww. ostatecznej Informacji pokontrolnej z dnia 8 lutego 2019 r., a wnioski o płatność zostały zatwierdzone po jej stwierdzeniu czyli w dniu 21 lutego 2019 r., a co za tym idzie w sposób jednoznaczny uzasadnia to zastosowanie mechanizmu pomniejszenia wydatków, przewidzianego treścią art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej.**

Po zatwierdzeniu ww. wniosków o płatność i dokonanym pomniejszeniu w trakcie ich weryfikacji stwierdzono **nierozliczenie płatności zaliczkowej na kwotę: 77 481,50 zł.** Nierozliczenie płatności zaliczkowej przez Beneficjenta było skutkiem pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..., wskutek ustaleń zawartych w ww. ostatecznej Informacji pokontrolnej z dnia 8 lutego 2019 r. W związku z faktem, iż Beneficjent nie dokonał po zatwierdzeniu ww. wniosków o płatność i otrzymaniu w dniu 22 lutego 2019 r. poprzez system korespondencji SL pism znak: EFRR-V.433.2.5.....4.2019.KK i znak: EFRR-V.433.2.5.....5.2019.KK zwrotu środków nierozliczonej płatności zaliczkowej wraz z odsetkami, Instytucja Zarządzająca w dniu 4 marca 2019 r. wszczęła procedurę odzyskiwania przewidzianą w art. 207 ust. 8 u.f.p. tj. wystawiła pisemne wezwanie do zwrotu środków nierozliczonej płatności zaliczkowej wraz z odsetkami. Następnie z uwagi na brak zwrotu wymaganych środków zostało wszczęte postępowanie administracyjne, zakończone wydaniem, zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. decyzji o zwrocie przez Beneficjenta środków dofinansowania w łącznej wysokości: 77 481,50 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent powołuje się na sekcję 6.2.2 pkt 8 Wytycznych ws. korygowania, zgodnie z którą w ramach systemu zaliczkowego, w sytuacji, gdy beneficjent nie wniósł zastrzeżeń, o których mowa w pkt 6, albo zastrzeżenia te zostały rozpatrzone negatywnie, i jednocześnie beneficjent nie ma możliwości zastąpienia wydatków nieprawidłowych innymi wydatkami kwalifikowalnymi w ramach tego samego wniosku o płatność, właściwa instytucja wzywa beneficjenta do zwrotu kwoty dofinansowania odpowiadającej stwierdzonej nieprawidłowości lub do wyrażenia zgody na pomniejszenie kolejnych

płatności na podstawie art. 207 ust. 8 u.f.p., a po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w ww. wezwaniu, Instytucja Zarządzająca wydaje decyzję, o której mowa w art. 207 ust. 9 u.f.p.

Ta sekcja Wytycznych ws. korygowania nie znajduje jednak zastosowania w analizowanej sprawie, ponieważ nie zostały spełnione określone w niej przesłanki. Nie można uznać, aby wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... mieścił się w ramach systemu zaliczkowego, ponieważ obejmował on również płatność refundacyjną.

Powołana wyżej sekcja Wytycznych ws. korygowania nie ma również zastosowania w tej sprawie, ponieważ Beneficjent miał możliwość zastąpienia wydatków nieprawidłowych innymi wydatkami kwalifikowalnymi i z tej możliwości skorzystał, zastępując część wydatków innymi.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że przywołany przez Beneficjenta zapis Wytycznych ws. korygowania, szczególnie w części dotyczącej możliwości zastąpienia wydatku nieprawidłowego innym wydatkiem uzasadnia możliwość zastąpienia wydatków niekwalifikowalnych sfinansowanych płatnością zaliczkową na odpowiednio wydatki sfinansowane płatnością refundacyjną. Jak wynika z ww. treści Wytycznych, opracowanych przez ówczesne Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju, zalecono aby dana instytucja na korzyść Beneficjenta, w celu zminimalizowania skutków stwierdzonej nieprawidłowości przed zatwierdzeniem wniosku o płatność szukała możliwości zastąpienia wydatku obciążonego nieprawidłowością innym wydatkiem. W analizowanej sprawie jak już to omówiono powyżej wydatki obciążone nieprawidłowością stwierdzoną w wyniku kontroli końcowej zostały zastąpione wydatkami sfinansowanymi płatnościami refundacyjnymi na łączną kwotę 125 096,40 zł, dzięki czemu Beneficjent był zobowiązany do zwrotu nierozliczonej płatności zaliczkowej w niższej wysokości (tj. 77 481,50 zł), a co za tym idzie również w niższej wysokości należnych odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanych przecież od kwoty podlegającej zwrotowi. W sytuacji, nie zastosowania tej procedury przewidzianej w Wytycznych ws. korygowania, Beneficjent zobowiązany byłby do zwrotu kwoty zaliczki w wysokości odpowiadającej kwocie nałożonej korekty finansowej tj. 202 577,90 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczanymi od tej kwoty.

Wobec powyższego, odnosząc się do omówionego zapisu Wytycznych ws. korygowania oraz mając na uwadze treść art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej należy wskazać, że dokonane pomniejszenie płatności refundacyjnych na łączną kwotę: 125 096,40 zł było zasadne i zgodne z ww. Wytycznymi, a co za tym idzie bezzasadne jest żądanie Beneficjenta zawarte we wniosku o stwierdzenie nadpłaty w zakresie kwoty w wysokości 125 096,40 zł. Bezzasadne jest zatem stanowisko Beneficjenta zawarte we wniosku o stwierdzenie nadpłaty wskazujące, że przedmiotowe wnioski o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i RPSW.02.05.00-26-... zostały błędnie skorygowane przez Instytucję Zarządzającą, bowiem podstawą ich pomniejszenia była treść przepisu prawa krajowego tj. art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej.

Jednocześnie, odnosząc się do stanowiska Beneficjenta zaprezentowanego we wniosku o stwierdzenie nadpłaty wskazującego, że Beneficjent został zobligowany do przedłożenia skorygowanego wniosku rozliczającego, należy wskazać, iż twierdzenie to nie znajduje oparcia w materiale zgromadzonym w aktach sprawy administracyjnej tj. odpowiednio w kierowanej przez system teleinformatyczny SL korespondencji do Beneficjenta dotyczącej przebiegu procesu weryfikacji wniosku o płatność w wiadomości z dnia 15 lutego 2019 r. czy piśmie znak: EFRR-V.433.2.5.....4.2019.KK z dnia 22 lutego 2019 r., przesłanych po wystawieniu ostatecznej Informacji pokontrolnej z dnia 8 lutego 2019 r. brak jest treści, które mogłyby potwierdzić zaprezentowane stanowisko Beneficjenta.

Ponadto, w przedmiotowym wniosku o stwierdzenie nadpłaty Beneficjent wskazał, że „Przy rozliczaniu wskazanego wniosku dalej mamy jednak do czynienia z weryfikacją wniosku w ramach systemu zaliczkowego. W takiej sytuacji, przy braku zgody Beneficjenta co do wystąpienia nieprawidłowości, IZ winna wypłacić należne środki i żądać ich zwrotu.”

Nadmienić należy, że ww. argument Beneficjenta zawarty we wniosku o stwierdzenie nadpłaty, również jest chybiony z uwagi na treść art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej, który przewiduje nakaz pomniejszenia płatności objętej wnioskiem o płatność, niezależnie od jej rodzaju oraz z uwagi na fakt stwierdzenia nieprawidłowości w trakcie weryfikacji wniosku o płatność przed jego zatwierdzeniem.

Ponadto, argument ten stoi również w sprzeczności z treścią art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej, gdzie nałożono na Instytucję Zarządzającą ustawowy obowiązek prowadzenia kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacji prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów, a co za tym idzie zapobieganiu sfinansowania wykrytych nieprawidłowości. Zapobieganie sfinansowaniu wykrytych nieprawidłowości polega właśnie na tym, że Instytucja Zarządzająca w sytuacji, gdy istnieje możliwość niedopuszczenia do wypłaty środków dofinansowania, obarczonych nieprawidłowością stwierdzoną przed ich wypłatą, podejmuje działania w zakresie wstrzymania wypłaty takich środków (vide § 8 umowy o dofinansowanie). Tym samym poprzez właśnie takie wstrzymanie wypłaty środków dofinansowania realizuje się ww. ustawowy obowiązek zapobiegania sfinansowaniu wydatków niekwalifikowalnych.

Takie stanowisko Beneficjenta wskazujące na konieczność zapłaty środków obarczonych wykrytą i stwierdzoną nieprawidłowością, a następnie dopiero żądania ich zwrotu w sposób bezspreczny godzi i narusza przyjęty ład prawny wynikający z art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej, a co za tym idzie nie może zostać uwzględnione.

W odniesieniu do ww. stanowiska Beneficjenta, zwrócić należy również uwagę, że w przypadku opisanym w art. 24 ust. 9 pkt 2 ustawy wdrożeniowej nałożenie korekty finansowej nie zawsze będzie łączyć się z wszczęciem postępowania, o którym mowa w art. 207 u.f.p. Wszczęcie tego postępowania nastąpić może dopiero w odniesieniu do środków wypłaconych, a zatwierdzenie wniosku o płatność nie jest jeszcze równoznaczne z dokonaniem faktycznej wypłaty środków na rzecz beneficjenta (wyjątkiem jest tu sytuacja, gdy wniosek o płatność rozlicza wypłaconą wcześniej zaliczkę). Korekta nałożona po zatwierdzeniu wniosku o płatność, a przed wypłatą środków (blokująca wypłatę tych środków) nie będzie niosła za sobą konieczności wszczęcia postępowania w przedmiocie zwrotu dofinansowania (por. Poździk Rafał (red.), Komentarz do ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 Opublikowano: Wyd. Sejmowe 2016).

Następnie, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że powyższe stanowisko Beneficjenta należy uznać za chybione również z uwagi na treść artykułu 122 ust. 2 akapit 1 rozporządzenia nr 1303/2013, stanowiącego że państwa członkowskie zapobiegają nieprawidłowościom oraz je wykrywają i korygują, a także odzyskują kwoty nienależnie wypłacone wraz z odsetkami z tytułu zwrotu tych kwot po terminie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nieprawidłowościach przekraczających 10 000 EUR tytułem wkładu z jakiegokolwiek funduszu polityki spójności lub z EFMR i regularnie informują ją o istotnych postępach przebiegu powiązanych postępowań administracyjnych i prawnych.

Jednocześnie, uzasadnienie stanowiska Instytucji Zarządzającej w zakresie niemożliwości dokonywania wypłat środków dofinansowania, obarczonych wykrytą nieprawidłowością, odnaleźć

można również w treści artykułu 72 lit. h rozporządzenia nr 1303/2013, gdzie wskazano, że systemy zarządzania i kontroli, zgodnie z art. 4 ust. 8, zapewniają m.in. zapobieganie nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, oraz ich wykrywanie i korygowanie, oraz odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych wraz z odsetkami z tytułu zwrotu tych kwot po terminie.

Wobec powyższego, stanowisko Beneficjenta w zakresie wypłaty środków dofinansowania obarczonych nieprawidłowością i dopiero późniejszego żądania ich zwrotu należy w całości uznać za bezzasadne i niezgodne z obowiązującym ładem prawnym.

Ponadto, odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta z wniosku o stwierdzenie nadpłaty, że kwota do zwrotu została określona w trybie bezdecyzyjnym w drodze zaleceń z Informacji pokontrolnej oraz następnie w drodze korekty wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, należy wskazać, iż w ostatecznej Informacji pokontrolnej z dnia 8 lutego 2019 r. została ustalona kwota korekty finansowej, a kwota do zwrotu została określona w trybie decyzyjnym tj. w decyzji o zwrocie, określającej przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz termin od którego naliczane są odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W związku z czym, część korekty finansowej, podlegająca zwrotowi z uwagi na nierozliczenie płatności zaliczkowej na wymaganą kwotę zgodnie z zapisami § 9 umowy o dofinansowanie została określona na drodze ww. decyzji administracyjnej (tj. kwota: 77 481,50 zł), a pozostała część korekty finansowej (tj. kwota 125 096,40 zł) została pomniejszona przed wypłatą z płatności refundacyjnych w trakcie weryfikacji wniosku o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... i RPSW.02.05.00-26-... tj. zgodnie z art. 24 ust. 9 pkt 1 ustawy wdrożeniowej. W tym miejscu wskazać należy również na treść art. 24 ust. 4 ustawy wdrożeniowej, gdzie wskazano, że: *„Do stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości, **pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, i nałożenia korekty finansowej** oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.”* W związku z czym, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że na mocy art. 24 ust. 4 ustawy wdrożeniowej procedura nałożenia korekty finansowej czy pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność odbywa się w drodze bezdecyzyjnej tj. nieuprawnione byłoby wydawanie decyzji administracyjnej do tych czynności (por. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego 7 sędziów NSA Warszawa z dnia 27 października 2014 r., sygn. akt II GPS 2/14), a co za tym idzie czynności dokonane przez Instytucję Zarządzającą w zakresie nałożenia korekty finansowej i pomniejszenia wydatków kwalifikowalnych we wniosku o płatność były jak najbardziej uzasadnione i zgodne z obowiązującym ładem prawnym.

Beneficjent składając przedmiotowy wniosek o nadpłatę, uzasadnił, że bezpodstawne jest wstrzymywanie wypłaty środków dofinansowania w kwocie 125 096,40 zł pomniejszonych z płatności refundacyjnych z uwagi na orzeczenie zawarte w wyroku WSA. Zdaniem Beneficjenta na mocy ww. orzeczenia sądowego Instytucja Zarządzająca powinna uznać za bezzasadną nałożoną korektę finansową i w konsekwencji wypłacić pomniejszone płatności refundacyjne, stanowiące zdaniem Beneficjenta kwotę nadpłaty.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do ww. uzasadnienia Beneficjenta ponownie zauważa, że stwierdzenie kwoty nadpłaty zgodnie z żądaniem zawartym w przedmiotowym wniosku, jest bezzasadne z uwagi na fakt, iż **wskazana przez Beneficjenta przesłanka pozytywnego rozpatrzenia tego wniosku jest chybiona z uwagi na nieprawomocność wyroku WSA**. Jak już to omówiono w sposób szczegółowy powyżej wyrok WSA **jest nieprawomocny** w rozumieniu art. 168 § 1 ustawy p.p.s.a., ponieważ Instytucja Zarządzająca wniosła od niego skargę kasacyjną, a co za tym

idzie wyrok ten nie wywołuje skutków prawnych w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji o zwrocie, która ma przymiot ostateczności w rozumieniu art. 16 § 1 k.p.a.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydając niniejszą decyzję oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Wydając decyzję, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego oparł się na następujących dokumentach:

- 1) umowa o dofinansowanie nr: RPSW.02.05.00-26-... z dnia ... 2017 r. wraz z aneksami nr: RPSW.02.05.00-26-... z dnia 17 lipca 2017 r., RPSW.02.05.00-26-... z dnia 16 kwietnia 2018 r., RPSW.02.05.00-26-... z dnia 24 lipca 2018 r., RPSW.02.05.00-26-... z dnia 30 lipca 2018 r.,
- 2) Wytyczne w zakresie sposobu korygowania i odzyskiwania nieprawidłowych wydatków oraz zgłaszania nieprawidłowości w ramach programów operacyjnych polityki spójności na lata 2014-2020,
- 3) wnioski o płatność wraz z załącznikami i korespondencją,
- 4) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR-VIII.433.N.II.225.3.2018.RJ z dnia 8 lutego 2019 r. wraz z załączoną ostateczną Informacją Pokontrolną nr 127/N/II/RPO/2018/P z dnia 8 lutego 2019 r.,
- 5) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR-V.433.2.5.....4.2019.KK z dnia 22 lutego 2019 r.,
- 6) pismo Instytucji Zarządzającej znak: EFRR-V.433.2.5.....5.2019.KK z dnia 22 lutego 2019 r.,
- 7) pismo Instytucji Zarządzającej znak: KC-I.432.2.171.2019 z dnia 23 kwietnia 2019 r.,
- 8) decyzja Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr RPSW.IZ.UMWSW.02.05.00-26-... z dnia 4 września 2019 r.,
- 9) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach sygn. akt I SA/Ke ... z dnia ... 2019 r.,
- 10) skarga kasacyjna Instytucji Zarządzającej sygn. akt I SA/Ke .... z dnia 18 lutego 2020 r.,
- 11) wniosek Beneficjenta o stwierdzenie nadpłaty z dnia 24 lutego 2021 r.,
- 12) pismo Instytucji Zarządzającej znak: IR-XIV.432.2.130.2021 z dnia 25 marca 2021 r., tj. zawiadomienie o zgromadzeniu materiału dowodowego.

POUCZENIE

Decyzja jest nieostateczna w administracyjnym toku instancyjnym. Beneficjent może złożyć do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 127a § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego Beneficjent w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może zrzec się tego prawa. Wówczas, z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron

postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli Beneficjent nie chce skorzystać z prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100 000,00 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

**WICEMARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

MAREK BOGUSŁAWSKI

Kielce, dnia .....

Decyzja została sporządzona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, które otrzymują:

- 1) .....
- 2) a/a – (2 egzemplarze).